

EUROOPAN KESKUSPANKIN PÄÄTÖS,**tehty 3 päivänä marraskuuta 1998,****sellaisena kuin se on muutettuna 14 päivänä joulukuuta 2000 tehdyllä päätöksellä
rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien rahoitustulon ja EKP:n tap-
pioiden jakamisesta tilikausina 1999—2001****(EKP/2000/19)**

(2000/825/EY)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä 'perussääntö') ja erityisesti sen 32 artiklan sekä 34.2 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussäännön 32.2 artiklan mukaan kunkin kansallisen keskuspankin rahoitustulo vastaa sitä vuotuista tuloa, joka sille kertyy niistä saamisista, jotka vastaavat liikkeeseen laskettuja seteleitä ja luottolaitosten tekemistä talletuksista johtuvia sitoumuksia. Perussäännön 32.3 artiklassa säädetään, että jos EKP:n neuvosto kolmannen vaiheen alkamisen jälkeen katsoo, että rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien taseiden rakenteen vuoksi ei voida soveltaa 32.2 artiklaa, se voi päättää, että rahoitustulo lasketaan väliaikaisesti toisen menetelmän mukaisesti.
- (2) Perussäännön 32.4 artiklan mukaan kunkin kansallisen keskuspankin rahoitustulosta vähennetään määrä, joka vastaa kyseisen keskuspankin luottolaitosten 19 artiklan mukaisesti tekemille talletuksille maksamaa korkoa. Perussäännön 32.5 artiklan mukaan kansallisten keskuspankkien rahoitustulon summa jaetaan niiden kesken suhteessa niiden maksamiin osuuksiin EKP:n pääomasta.
- (3) Perussäännön 32.6 ja 32.7 artiklan mukaan EKP:n neuvosto hoitaa rahoitustulon jakauman loppusummien selvityksen ja siihen liittyvät maksut ja toteuttaa kaikki muut perussäännön 32 artiklan soveltamisen edellyttämät toimenpiteet.
- (4) Perussäännön 10.3 artiklan mukaan kaikkien 32 artiklan nojalla tehtävien päätösten edellytyksenä ovat EKP:n neuvoston jäsenten äänen painotetaan sen mukaan, miten suuri osuus kansallisella keskuspankillä on EKP:n merkitystä pääomasta.
- (5) Euron käyttöönotosta 3 päivänä toukokuuta 1998 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 974/98⁽¹⁾, ja erityisesti sen 1, 9 ja 10 artiklassa säädetään, että kansallisen valuuttayksikön määräiset setelit säilyttävät asemansa laillisenä maksuvälineenä koko siirtymäkauden ajan (eli 1 päivä tammikuuta 1999 ja 31 päivä joulukuuta 2001 välisen ajan) voimassa olevien alueellisten rajojensa sisällä. Rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden keskuspankit vastaavat kansallisen valuuttayksikön määräisten setelien liikkeeseenlaskemisesta. Euro-

määräiset setelit lasketaan liikkeeseen vasta 1 päivästä tammikuuta 2002 lukien. Siirtymäkauden aikana Euroopan keskuspankkijärjestelmän rahapoliittisilla toimilla ei todennäköisesti ole mitään todellista vaikutusta liikkeessä oleviin seteleihin.

- (6) Euron käyttöönotto Kreikassa 1 päivänä tammikuuta 2001 edellyttää, useiden EKP:n säädösten ja myös tämän päätöksen muuttamista. Tämä päätös tulee näin ollen voimaan mainitusta päivämäärästä lähtien,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla**Määritelmät**

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

- 'vastaavilla saamisilla' niitä rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien saatavia EKP:ltä, jotka ovat syntyneet valuuttavarantosaamisten siirroista kansallisilta keskuspankeilta EKP:lle perussäännön 30 artiklan mukaisesti,
- 'euroalueen rahoitussektorin vastapuolilla' (i) luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 20 päivänä maaliskuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY⁽²⁾ 1 artiklan ensimmäisessä luetelmakohdassa määriteltyjä luottolaitoksia, joiden rekisteröity toimipaikka tai kotipaikka sijaitsee rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa, rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia keskuspankkeja lukuun ottamatta, ja (ii) direktiivin 2000/12/EY 1 artiklan 3 kohdassa määriteltyjä rahaliittoon osallistuvissa jäsenvaltioissa sijaitsevia sellaisten luottolaitosten sivukonttoreita, joilla ei ole rekisteröityä toimipaikkaa tai kotipaikkaa missään rahaliittoon osallistuvassa osallistuvassa jäsenvaltiossa,
- 'yhdenmukaistetulla taseella' tasetta, jonka rakenne on määritelty kirjanpitoa ja tietojen antamista koskevista oikeussäännöistä Euroopan keskuspankkijärjestelmässä 1 päivänä joulukuuta 1998 annettujen suuntaviivojen EKP/2000/18⁽³⁾, sellaisena kuin ne ovat muutettuina 15 päivänä joulukuuta 1999 ja 14 päivänä joulukuuta 2000, liitteessä IV,
- 'velkajohdalla' tarkoitetaan velkoja kunkin rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansallisen keskuspankin taseessa, siten kuin velat on täsmennetty tämän päätöksen liitteessä,

⁽¹⁾ EYVL L 139, 11.5.1998, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 126, 26.5.2000, s. 1.⁽³⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

- 'rahaliittoon osallistuvilla kansallisilla keskuspankeilla' tarkoitetaan jäsenvaltioiden kansallisia keskuspankkeja, jotka ovat ottaneet käyttöön yhtenäisvaluutan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti,
- 'laskentakorolla' tarkoitetaan viimeisintä käytettävissä olevaa korkoa, jota EKPJ käyttää perusrahoitusoperaatioissaan eurojärjestelmän rahapolitiikan välineistä ja menettelyistä 31 päivänä elokuuta 2000 annettujen suuntaviivojen ECB/2000/7⁽¹⁾ liitteen I 3.1.2 kohdan mukaisesti,
- 'siirtymäkaudella' ajanjaksoa, joka alkoi 1 päivänä tammikuuta 1999 ja päättyi 31 päivänä joulukuuta 2001.

2 artikla

Rahoitustulon määrittäminen

1. Siirtymäkauden aikana kunkin rahaliittoon osallistuvan kansallisen keskuspankin rahoitustulo määritetään seuraavan kaavan mukaisesti:

MI [LB × RR]

jossa

- MI on kunkin rahaliittoon osallistuvan kansallisen keskuspankin jaettavan rahoitustulon määrä,
- LB on kunkin osallistuvan kansallisen keskuspankin velkapohja,
- R.R on laskentakorko.

2. Kunkin kansallisen keskuspankin rahoitustulosta vähennetään velkapohjaan sisältyvistä veloista maksettua korkoa vastaava määrä.

3 artikla

Rahoitustulon laskeminen ja jakaminen

1. EKP suorittaa päivittäin kunkin rahaliittoon osallistuvan kansallisen keskuspankin rahoitustulon laskemisen. Laskelma perustuu rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien EKP:lle suuntaviivojen EKB/2000/18 mukaisesti toimittamiin kirjanpilotietoihin.

2. Rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien rahoitustulon summa jaetaan niiden kesken suhteessa niiden maksamiin osuuksiin EKP:n pääomasta. Rahoitustulon jakaminen tapahtuu kunkin tilikauden lopussa. EKP ilmoittaa kertyneen summan kansallisille keskuspankeille neljännesvuosittain.

3. Rahaliittoon osallistuvilla kansallisilla keskuspankeilla jaettavan rahoitustulon määrää voidaan muuttaa perussäännön 32.4 artiklan toisen kohdan mukaisesti tehdyllä EKP:n neuvoston päätöksellä.

4. Kullekin rahaliittoon osallistuvalla kansallisella keskuspankilla jaettava rahoitustulo saadaan sille 2 artiklan mukaisesti lasketun osuuden perusteella. EKP hoitaa rahoitustulon jakamisesta aiheutuvan nettosalidon selvityksen.

4 artikla

Suora veloitus tuotoista, joita rahaliittoon osallistuvilla kansalliselle keskuspankeille syntyy liikkeessä olevista kansallisista seteleistä

1. Siitä vuotuisesta tulosta, joka kansallisille keskuspankeille kertyy niistä saamisista, jotka vastaavat liikkeelle laskettuja seteleitä (kansallisen keskuspankin rahanlyöntimaksu) tehdään erillinen veloitus. Tällainen veloitus antaa EKP:lle oikeuden käyttää kansallisten keskuspankkien rahanlyöntimaksuja yksinomaan kattamaan sen osan EKP:n tappiosta, jota ei voida rahoittaa tilikausina 1999, 2000 ja 2001 joko (i) perussäännön 33.2 artiklassa esitetyllä tavalla tai (ii) sillä osalla vastaavia saamisia, joka voidaan osittain kuitata valuuttatappioita vastaan valuuttavarantojen koostumuksesta ja arvostuksesta sekä niiden ensimmäistä siirtoa koskevista yksityiskohdista sekä vastaavien saamisten valuuttalajista ja korosta 3 päivänä marraskuuta 1998 annettujen suuntaviivojen EKP/2000/15⁽²⁾, sellaisina kuin ne ovat muutettuina 16 päivänä marraskuuta 2000 annetuilla suuntaviivoilla, mukaisesti.

2. EKP:n neuvosto hyväksyy EKP:n tilinpäätöksen kunkin varainhoitovuoden osalta ja se päättää myös veloituksen määrästä ja kattamattomien tappioiden selvittämisestä.

3. Veloituksen enimmäisrajana on summa, joka vastaa EKP:n kokonaisrahoitustulon lisäystä siinä tapauksessa, että kansallisen valuuttayksikön määräiset setelit olisi sisällytetty velkapohjaan. Kutakin rahaliittoon osallistuvaa kansallista keskuspankkia koskevan veloituksen on oltava suhteessa niiden merkitsemiin osuuksiin EKP:n pääomasta. Tätä rajaa alennetaan tarpeellisilta osin sen varmistamiseksi, ettei yksikään rahaliittoon osallistuva kansallinen keskuspankki ole velvollinen maksamaan suurempaa summaa kuin sen kyseisen tilikauden aikana liikkeeseenlaskemista kansallisista seteleistä keräämät rahanlyöntimaksut yhteensä. Tässä yhteydessä kansalliset rahanlyöntimaksut lasketaan soveltamalla laskentakorkoa liikkeessä olevien kansallisten seteleiden määrään.

5 artikla

Loppumääräykset

Tämä päätös, sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä EKP/2000/NP17, tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2001.

Tätä päätöstä sovelletaan tilikausiin 1999, 2000 ja 2001.

Tehty Frankfurt am Mainissa 3 päivänä marraskuuta 1998.

Muutettu ja hyväksytty julkaistavaksi Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 14 päivänä joulukuuta 2000.

EKP:n puheenjohtaja

Willem F. DUSENBERG

⁽¹⁾ EYVL L 310, 11.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 114.

LIITE

VELKAPOHJAN RAKENNE

A Velkapohja sisältää yksinomaan seuraavat erät:

1. Euromääräiset velat euroalueen rahoitussektorin vastapuolille, mukaan luettuina:
 - a) sekkitilit (yhdenmukaistetun taseen kohta 2.1),
 - b) perussäännön 19.1 artiklan mukaiset vähimmäisvarannot (yhdenmukaistetun taseen kohta 2.1),
 - c) EKP:n talletusmahdollisuuteen tehdyt talletukset (yhdenmukaistetun taseen kohta 2.2),
 - d) määräaikaistalletukset (yhdenmukaistetun taseen kohta 2.3),
 - e) EKP:n rahapoliittisista operaatioista aiheutuviin vakuuksien muutospyyntöihin liittyvät talletukset (yhdenmukaistetun taseen kohta 2.5),
 - f) likviditeettiä sitovista operaatioista (takaisinmyyntisopimukset) syntyvät velat eurojärjestelmän rahapolitiikan välineistä ja menettelyistä 31 päivänä elokuuta 2000 annettujen suuntaviivojen ECB/2000/7⁽¹⁾ liitteen I 3.1 luvun mukaisesti.
2. Rahaliittoon osallistuvien kansallisten keskuspankkien velat, jotka syntyvät EKP:n velkasitoumusten liikkeeseenlaskun yhteydessä EKP:lle annetuista velkakirjoista suuntaviivojen EKP/2000/7 liitteen I luvun 3.3 mukaisesti (yhdenmukaistetun taseen kohta 10.2).

B Kunkin osallistuvan kansallisen keskuspankin velkapohjan määrä lasketaan kirjanpitoa ja tietojen antamista koskevista oikeussäännöistä Euroopan keskuspankkijärjestelmässä 1 päivänä joulukuuta 1998 annetuissa suuntaviivoissa EKP/2000/18, sellaisena kuin ne ovat muutettuina 15 päivänä joulukuuta 1999 ja 14 päivänä joulukuuta 2000⁽²⁾, vahvistettujen yhdenmukaistettujen tilinpäätöksen laatimista koskevien puiteoletuksien ja periaatteiden mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 310, 11.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.